

ספר שמואל

שמואל פרק ב פס' א-י:

א ותתפלל חנה, ותאמר, עלץ לבי ביהוה, רמה קרני ביהוה; רחב פי על-אויבי, כי שמחתי בישועתך. ב אין-קדוש ביהוה, כי אין בלתי; ואין צור, כאלהינו. ג אל-תרבו תדברו גבהה גבהה, יצא עתק מפיכם: כי אל דעות יהוה, ולא (ולו) נתכנו עללות. ד קשת גברים, חטים; ונכשלים, אָזְרו חיל. ה שבעים בלחם נשָׁכְרוּ, ורעבים חָדְלוּ, עד-עקרה ילדה שבֵּעָה, ורבת בנים אמללה. ו יהוה, ממית ומחיה; מוריד שאול, ויעל. ז יהוה, מוריש ומעשיר; משפיל, אף-מרומם. ח מקים מעפר דל, מאשפת ירים אביון, להושיב עם-נדיבים, וכסא כבוד ינחלם: כי ליהוה מצקי ארץ, וישת עליהם תבל. ט רגלי חסידו ישמר, ורשעים בחשך ידמו: כי-לא בכח, וגבר-איש. י יהוה יחתו מריבו, עלו בשמים ירעם--יהוה, ידיו אפסי-ארץ; ויתן-עז למלכו, וירם קרן משיחו. {פ}

תרגום יונתן בן עוזיאל ספר שמואל פרק ב פס' א-י:

א וצליאת חנה ברוח נבואה ואמרת כבר שמואל ברי עתיד למהוי נביא על ישראל ביומוהי יתפרקו מידא דפּלשְׁתַּאי ועל ידוהי יתעבדו להון נסיו וגבורון כבו תקוּ לבי בחולקא דיהב לי יי ואף הימו בר יואל בר ברי שמואל עתיד דיקום הוא וארבעת עשר בננהי למהוי אמרו בשירה על ידי נבליו וכנוריו עם אחיהון לינאי לשבחה בבית מקדשא כבו רמת קרני במתנתא דמני לי יי ואף על פורענות נסא דעתיד למהוי בפלשְׁתַּאי דעתידיו דזיתו ית ארונא דיי בעגלתא חדתא ועמיה קורבו אשמא כבו תימר כנשְׁתַּא דישְׁרַאֵל אפתח פומי למללא רברבו על בעלי דכבי ארי חדיתי בפורקנו:

ב על סנחריב מלכא דאתוב אתנביאת ואמרת עתיד דיקום הוא וכל חילותיה על ירושלם ונס סגי יתעביד ביה תמו יפלו פגרי משרימיה כבו ידו כל עממא אומיא ולשניא ויימרו לית דמדיש אלא יי ארי לית בר מנד ועמד ויימרו לית תקיף אלא אלהנא:

ג על נבוכדנצר מלכא דכבל אתנביאת ואמרת אתון פסדאי וכל עממא דעתידיו למשלט בישְׁרַאֵל לא תסגון למללא רברבו לא יפקון גידופיו מפומכוון ארי אלהא ידע כולא ועל כל עובדוהי מתיח דיגיה אף לכוון עתיד לשלמא פורענות חוביכוון:

ד על מלכות מקדון אתנביאת ואמרת קשתת דגברי מקדונאי יתבריו ודבית חשמונאי דהוּו חלשיו יתעבדו להון נסיו וגבורון:

ה על בננהי דתמו אתנביאת ואמרת דהוּו שבֵּעֵיו בלחמא וגאון בעותרא וסגיאינו בממונא אתמסקנו תבו לאתגרא בלחם ומזון פומהון מרדכי ואסתר דהוּו חשיכו ומסקניו עתרו ואיתנשיאו ית מסכנותהון תבו למהוי בני חוריו כו ירושלם דהות כאתמא עקרא עתידא דתחמלי מעם גלותהא ורומי דמליא סגי עממא יסופון משרימיהא תצדי ותיחורוב:

ו כל אליו גבורתא דיי דהוא שליט בעלמא ממית ואמר לאחאה ומחית לשאול ואף עתיד לאסקא במני עלמא:

ז יי ממסכין ומעשיר משפיל אף מרים:

ח מקים מעפרא מסכניא מקלקלמא מרים חשיכא לאותבותהון עם צדיקיא רברבי עלמא וכורסי יקרא מחסין להון ארי קדם יי גלון עובדי בני אנשא מלרע אתקוין גהנם לרשיעיא עברי על מימריה וצדיקיא עבדי רעותיה שכליל להון תבל:

ט וגונת עבדוהי צדיקיא ישר מהננס ורשיעיא בגהנם בחשוכא יתדנון להודעא ארי לא מן דאית ביה חילא זפי ליום דינא:

י יי יתבר בעלי דכבא דקימיו לאבאשא לעמיה עליהון מן שממא בקל רם ישקיף יי יעביד פורענות מן מגוג וממשרית עממין חטופין דאתו עמיה מספי ארץ ויתו תוקפא למלכיה וירבי מלכות משיחיה: